

(M1997954)

GRATVLATORIVM

CARMEN IN HONOREM

ET LAVDEM SIMEONIS ANGE-

geli Custrinensis, Illustrissimi Ioannis Marchionis Brana-

deburgensis Ducis Stetini, Pomerania, Cassubiorum,

& Vandalorum, Burggrauij Noribergensis, & Prin-

cipis Rugia, Stipendiarij appetentis Magisterij

gradum, in celeberrima Academia Vi-

tebergensi, Anno 1567.

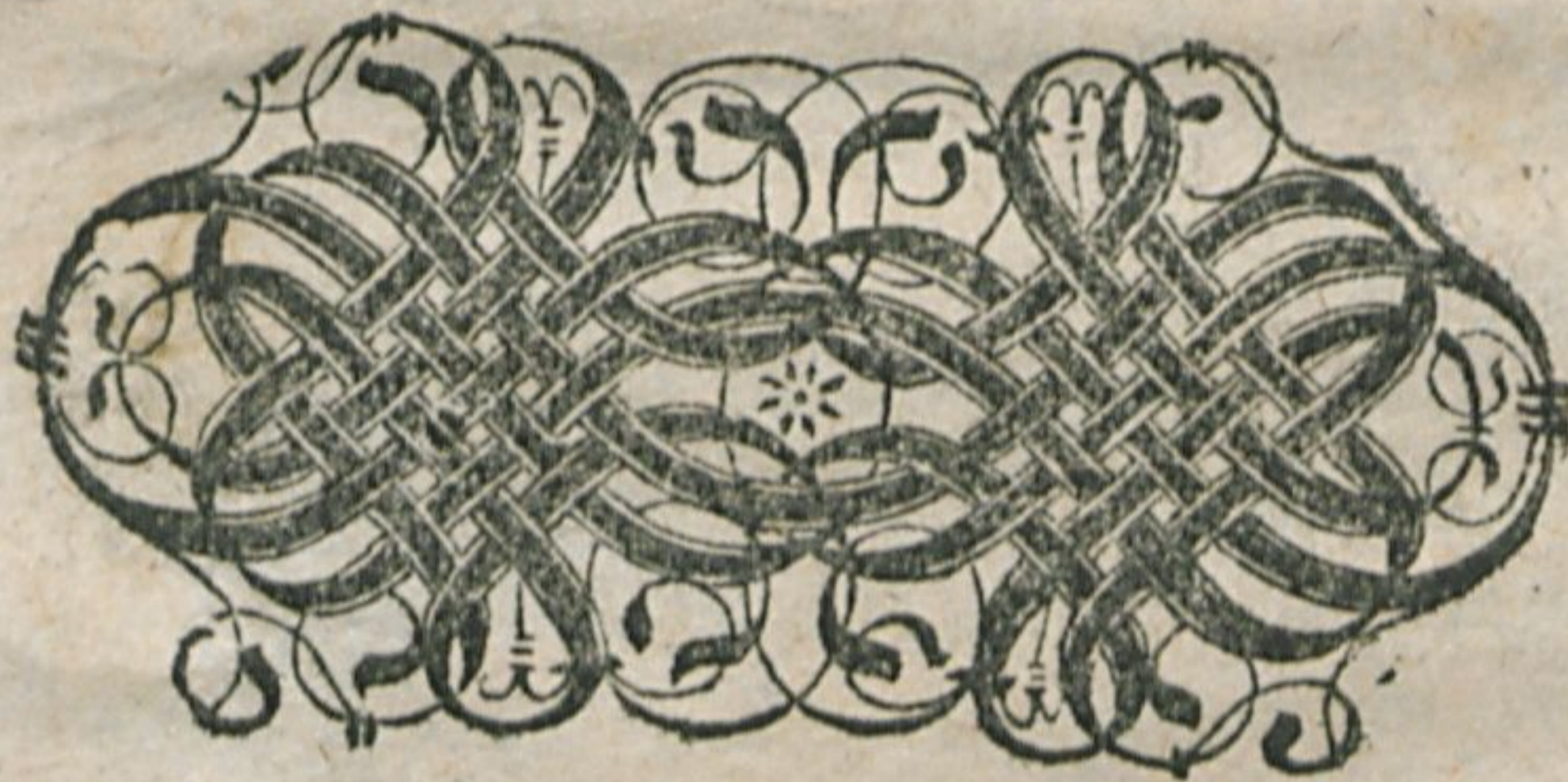
die 12. Augusti.

Scriptum à

IOANNE SCHVITENIO

Heiligenstadiensis.

WITEBERGÆ

EXCVDEBAT LAVREN-

tius Schwenck.

1914 D 290

1567. לוידין יאן שיר קצה

טאדעוויגן פון אדעוויגן

1914. 2468

יאן שיר קצה

E

GRATVIA TORINI

CARMEY IN HONORE

BY LANDRUM SIBERUS

1771

in der Druckerei

in der Stadt Halle

am 15ten Junii

1771

Druck

in Halle

am 15ten Junii

1771

Druck

in Halle

am 15ten Junii

1771

Druck

in Halle

am 15ten Junii

1771

Druck

in Halle

am 15ten Junii

1771

Druck

in Halle

am 15ten Junii

IOANNES SCHVTTENIUS
Heiligenstadiensis.

Πανδμάτωρ ὁ θεός, τὰ ἅπαντα δίκαια φυλάσσει
πᾶρ ἀδίκων μισῶν, πάντα δίκαια εὐλῶν.
θαυμασίως, σεμνῶς, νενέμκει, βροτῶν, εἰχας ἀνδρῶν
τῶν δεκυβερνώντων ἀνδρόμεορ τὸ γένθ.
σκηπτοῦχος ἄλλως μεγάλως βασιλῆας ἔθηκε,
καίσαρας ἢ ἄλλως αὐτῶς ἔθηκε βροτῶν.
κυδάλιμους ἔδειλεν τοὺς ἀρχοὺς ἐμμελαι ἄλλως,
ἀρχῶν ἀρχέγονθ, παμβασιλεύς τε τοκύνθ,
μαρκεσίσο ἔδειλεν κληφούς παγκοίρανθ εἶναι, 7
εἶνεκα τῆς πατρίδθ ἢ ἡνία δ' ἐνα φέρει.
Αιγίοχος ἄλλως ἐκέλευσε κόμκτας ἐκέφρων,
παγενέτης ὁ θεός, αὐτο γένεθλθ εἶωρ.
εὐγενέων τάξις μερόπων ὡς ἠνδανει θυμῶ
τάγμα νηλ ἠρώων, ἀθανάτοιο θεῶ,
εὐμαδέες τὸ τοῖς ἀνδρες ξύμπασι δίδοντα
οἷς ἐπιπετράφεται λαοί, ἅπαντθ ὑπὸρ.
θυρῆ παυνύχιον βυληφόρον ὑπνον ἰαύει,
ἢ κακὰ ἀφρογενῶς κύπριδθ ἔργα τελεῖν.
ἔργα τελεῖν λαῶ, βυληφόρῳ ἀνδρὶ προσήκει,
ρησίμ' ἀπὸρ λαῶ, νηλ καλὰ ἀνδρὶ σοφῶ,
τάγμα διδασκόντων ἐθέλει θεός, ἢ δὲ μαθόντων
εὐσεβέας διδαχὰς, διεπέσιον τε νόμον.
πῆλίσματα, ὁ θνητοῖς, παραφαίνει, ἅπαντα ἀληθῶς
ἢ δὲ κακῶν λήγειν, νηλ μετὰ αὐτε νοῦρ.
αὐτὰς ἀειζῶς εὐαγγέλιον γενετῆρθ
εἴθε' ἀμαρτωλῶν ἰάεται κρατερῶς.
τραύματα ἐξακείει, νηλ ἄλγεα λυγρὰ ἀλάλκει,
μὴ βλάβῃ χαλεπῶς σώματα ἡμέτερα.
ὡς γλυκὺ τῆρ διδαχῆρ πίσιρ τε χάριν τε διδάσκειρ,
ἐκ πηγῶν, ἡμῖν ἄς ἀπέδραξε θεός.
τοῖσ' ἀναβαίνει ἕκασθ' εἰς ἀγλαόμορφον ὄλυμπον,
χάρματα ἐνδ' ἐνδρῶ ἐν παραδείσῳ, ἔχωρ.

τρεῖς πετρᾶκις τε μάκαρ πῖσις τῶντα διδάσκω,
φῶτας ἀφωτίσεις, τρεῖς πετρᾶκις τε μάκαρ.
ἔστι δὲ σοὶ ἀγορᾶν, εὐαγγελίον τε διδάσκω,
πῖσὲ ἐτάξτε ἐμοὶ καὶ γλυκὸν ὄσμε θείον.
ἔστι σοὶ ἐκτανέας τέχνας, διδάχας τε φυτεύων,
οὐδὲν ἔχεις μὲζον, τὸ κλέθ, ἠδὲ χάριον.
πῶδ' ἀσσορ δ' ἰόπ' ὅρ' ἔστι πρῶτα ὄμιλον,
ποιμαίνων ῥαδέοις, θεῶν ἐπίοις τε λόγιον.
καὶ ἄρ' ἐπέρχεται γὰρ λύκῳ πότε ἀγκυλόμηναι
ἀρπαγί, ἀρπάξων μῆλα τὰ, λαμῶν ἔω:
τύπτε λύκον παλάμῃσι θεῶν, κρατερῶν ἄνδρα τύπτε,
εἰς τε φυγὴν τρέψων τοῖς ἐπέεσι λύκον,
ἔφ' ἐπιχαιρέκακον, φθισάνθρωπων τε δίωκε,
Διάβολον, πάσης, πότμον, ἀλιτρώσων.
Μήποτε ταῖς τέχναις γνάμφης καλλιτέχνας ὅιας
θεῶν, μήτε ἄγ' εἰς αἶδα δόμον.
ψεύδα μίσσορ, διδάχας ἀπειρόντα ἕκασον,
ψευδῆς ἄνθρωπον, θυμῶ ἀπεύχου ὄλω.
ἔστι μάχης καὶ ἔλεγχε βροτοῦς, ἐπέεσι θεοῖο,
ἀιρέακους νῆα ῥήμασι θεῶν ἐπίοις.
ψυχοφόνους τε λόγους μὴ ἄκρορ, σέργε μάλισσα,
σέργ' ἀρετῆν μεμαῶς, σέργ' ἐδικαιοσύνην.
σέργ' ἀληθείην, καὶ ἄρετῆς ῥυγὸν ἔλκε,
νημῶν τῆς θεῶν καὶ κατάλεξον ἅπαν
ἀρετῆς κατὰφυγε λύκους, σὺ μῆλα φυλάσων,
μὴ τί φάγωσι κακὸν φάρμακον, ἢ ὄφεις,
ἀλλὰ ἐπυρανίους ἄρτους, σιτῆσι φάγοντα
ἀφδιτορ, ἐν δὲ πόλῳ, οἶκον, ἔχουσιρ ἵνα
ὑψιμέδονα θεῶν ποιῆς χαρίσθ' ἄμεινον,
πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις, εὐρέεις ἅπαν τε κλέθ.
τόνεκα συγχάριζω δὲ διδάκτε διδάσκαλε σεῖο,
ἄμῃ τ' εὐχόμεθ' σοὶ χαρίεντα ἐγώ.
χαίρετε μισάων χορῆ, νῦν πολὺ χαίρετε μῦσαι,
χαίρετ' ἐν ὑμετέροισι σήδεσι, χαίρετ' ἄγαρ.
ἄξιθ' ὅτι ὑμῶν ἄμῃς τε χορῶν τε, ἐκρίθη
ἦ ταχέως μὲν ἐμῶ τὸτο ἔγραφα ἐπ'.

Alind

ALIVD SCRIPTVM AB
ANDREA CHRISTIANO
Regiomontano Marchiæ.

TRistia si qua prius cecinistis fata sorores,
Implestis lachrymis ora genasq; pijs.
Solvite iam luctus & amaras ponite curas,
Et mihi lætitiæ plurima signa date.
Venimus en rursus stagnantis ad ALBIDOSyndas,
Vnde prius dederat turba nouena fugam.
Quæres mœstitiã, doctas profitentibus artes,
Expressit, madidas fecit & esse genas.
Munere sed Diuum dulces rediêre Camœnæ,
Aoniæq; colunt limina sueta Deæ,
Atq; frequentatur Schola concomitante caterua,
Numina Pegasidum pube colente sacra.
NATE, DE I vires, & nostra potentia, solus
Qui nostras facili percipis aure preces,
Hos cœtus, tua qui discunt Oracula, serua,
Florentem rursus quæso tuere Scholam.
Hauriat hic doctas artes vt casta inuentus,
Hac & in vrbe colat Phocidos arua Deæ:
Sic te magnificijs celebrabunt laudibus omnes,
Atq; tuum magno nomen in orbe canent.
Dum loquor exaudit, quas fundo pectore voces,
Nec sinit vt mea sint irrita vota, **DEVS.**
Ecce cogit subito doctorum turba virorum,
Et studiosa cohors culta Lycea petit.

A 3

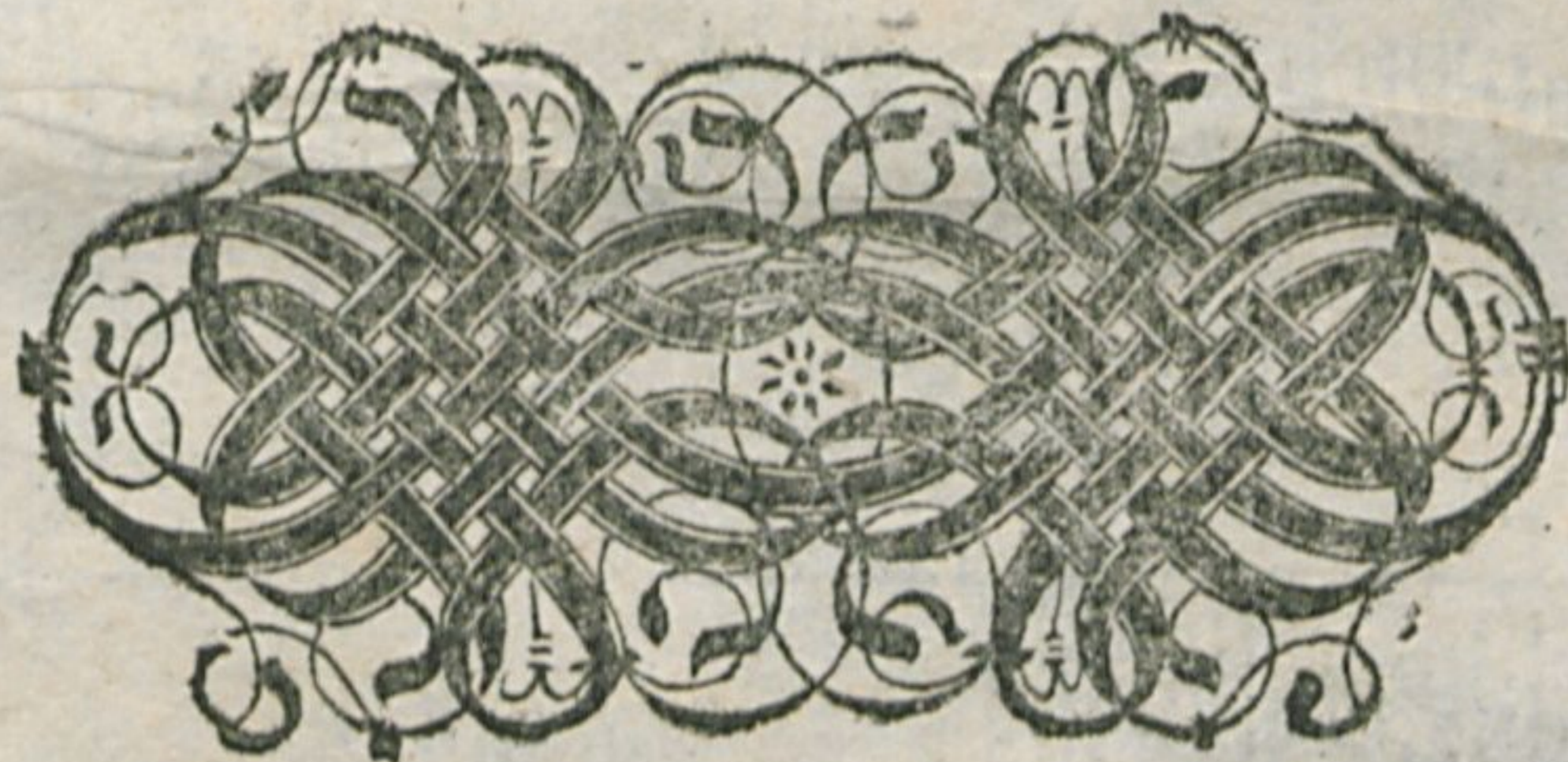
Quid?

Quid? producuntur, capiant qui præmia digna
Exculti ingenij nobilitate, viri.
ANGELE præcipuos inter mihi chare sodales
Te video tali nunquid inesse choro?
Hoc tua promeruit virtus, nec inertibus ut par
Afforet ingenium nobile & acre tuum.
At teneris quoniam semper miratus es artes,
Ponere duriciem quæ s fera corda solent,
Vatum voluisti veterum monumenta q̄ clara,
Quos Latium celebres, Græcia quosq̄ tulit:
E quibus hausisti præcepta salubria vitæ,
Ornato nec non cultius ore loqui.
Hinc tibi magnorum sunt cognita facta virorum
In quibus exemplis discere multa licet.
Quid loquar? in cælo niteant quot lucida signa,
Cur veniat Lunæ, Solis & vnde labor.
Tum verò studijs iunxisti sacra prophanis,
Ut populo possis tradere verba **DEI**.
His quæ digna tuis factis præconia dicam?
Aut qua voce tuum nomen ad astra feram?
Ergò dignus eras, Doctores ritè **MAGISTRI**
Cui nomen ferrent hunc titulumq̄ darent.
Quo voluere tuum reliquis præponere nomen,
Ocia qui vitæ desidiosæ colunt.
Semina nam veluti frugum discernit **Arator**,
Et meliora solo fertilior ferit.
Sic quoq̄ distingui debent à plebe proterua,
Qui clara ingenij nobilitate vigent.

His

His igitur claris insignibus utere fœlix,
ANGELE Thesea cognita amice fide.
Quod superest, animo tibi toto gratulor, utq;
Olim sis patriæ gloria magna precor:
Sic tibi contingant fœlicia tempora vitæ,
Sic Pyly numeres secula longa senis.
Verùm hæc dictarunt mihi carmina pauca sorores
Quæ sua, quo possunt, gaudia teste probant,
Utq; minus tempus fuit æquum reddere plura,
Sic hæc cuncta petunt consuluisse boni.

F I N I S.

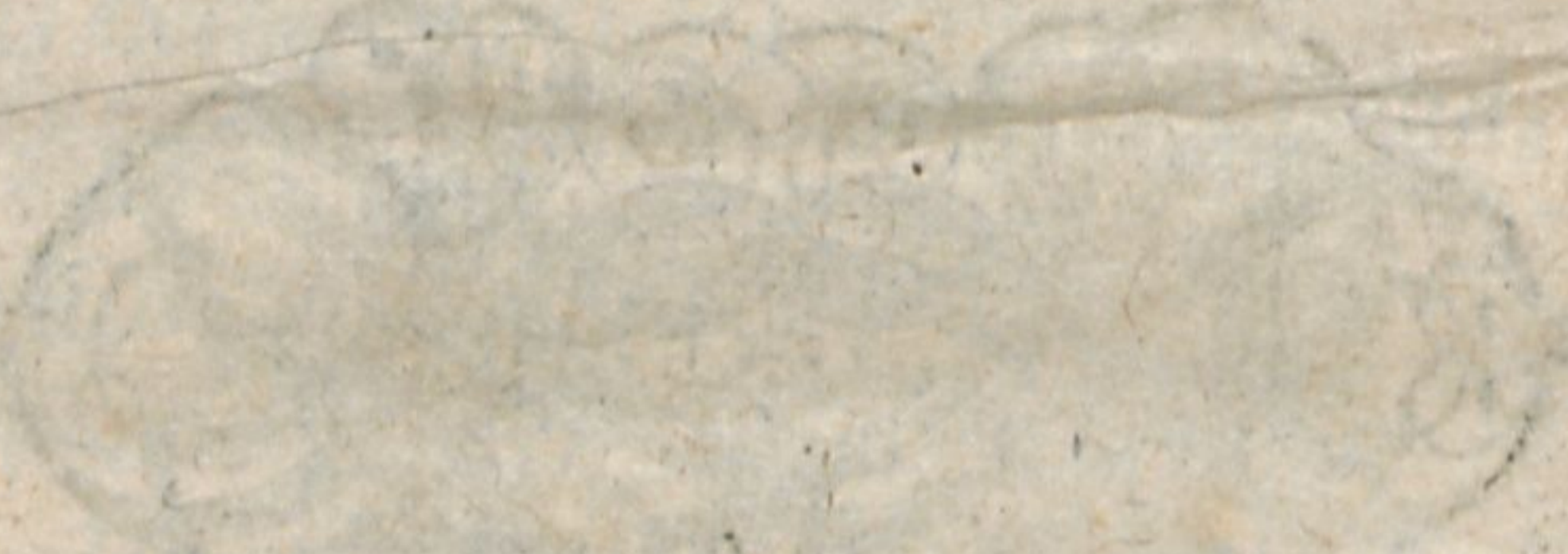
ye

3691

AK

Handwritten Latin text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and includes phrases such as "ANGELI", "Sic", and "Quae".

FINIS

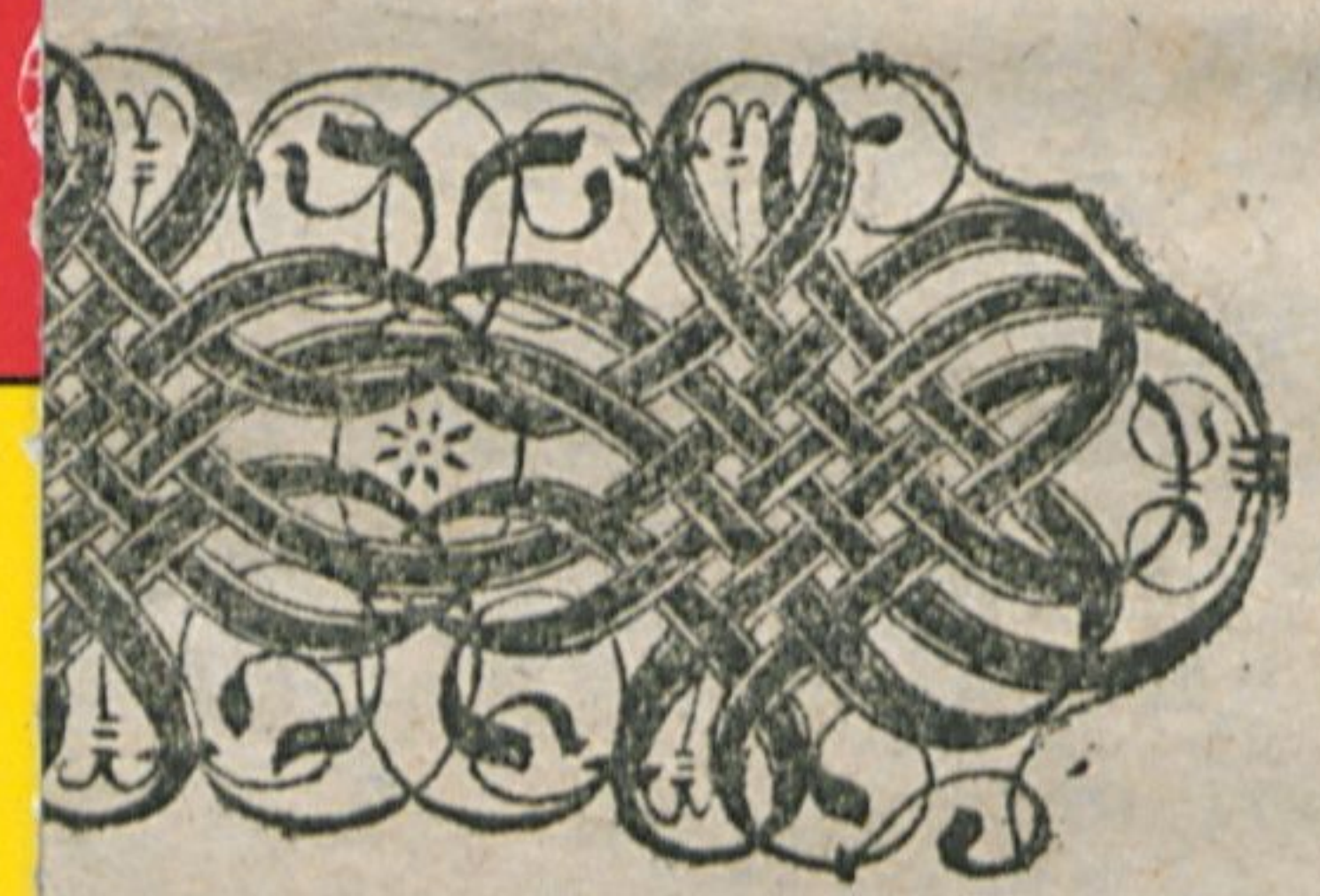

(M1997954)

Ye
3691

VLATORIVM
N IN HONOREM
EM SIMEONIS ANGE.
Illustrissimi Ioannis Marchionis Brana
is Stetini, Pomerania, Cassubiorum,
Burggrauij Noribergensis, & Prin
Stipendiarij appetentis Magisterij
in celeberrima Academia Vi
ergensi, Anno 1567.
die 12. Augusti.

Scriptum à
NE SCHWITTENIO
Heiligenstadiensis.

TEBERGÆ
DEBAT LAVREN
tius Schwenck.

914 D 290
1567. לוידין גמן קצה שיד
טאדוידו קרוך קאד קהונ
14. 2468
לען יודוה

8
7
6
5
4
3
2
1
Inches
Centimetres
B.I.G.
Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue
Farbkarte #13

